

תיאטרון
באר-שבע

איזה קופי

מאת ג'ונתן הארווי • תרגום עידו ריקלין • בימוי ניר ארז

שחקני תיאטרון באר-שבע לעונה 2014-2015 (לפי סדר הא"ב):

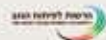
אבני תום, אדרעי קרן, אופיר אלון, אילדים נופר, איתן יעל, אמיתי גל, אנדג'ר עמי, אפשטיין עמית, ביטרמן רון, בירון נעה, בן זקן לירון, ברגמן נמרוד, ברובינסקי ירון, ברנד מיכל, גולן שירי, גורל לי, דהן אביה, דנון ענבר, הגואל אוולין, הרוש אלירן, וינברג מיכל, ווקנין יקיר, אליהו זגורי אורי, ז-ארץ גיא, זוהר עופר, זוהר מאיר זיו, חגי תום, טובי יונית, כהן אורן, כרמי יובל, לואל גיא, לוי תמר, מאירסון אורה, מורנו הדס, מזעקי אורי, מיכלוביץ' טל, מנקי ניר, מרשק יוסי, סברי אורי, סוויסה מאיר, סידליק אדר, עדני אדוה עמיר ליעד, פולישוק איתי, פוקס סיגלית, פיש רעות, פסטרנק אביטל, פרידמן ולדימיר, פרימן עופר, צרויה נילי, צ'רכי לירז, צ'רצ'י יונתן, קדוש קינן כנרת, קובריגרו ראובן, קולומבוס אלה, קוריאט שלומי, קיגלר דוד, קריאף אמיר, רובינשניין עירד, רוטברג אורנה, רוטשילד ניצן, רייך ירמי, שולמן מולי, שטראוס זהר, שירום מירב, תדהר אביהוד, תורג'מן מעיין

בוגרי גודמן, ביה"ס למשחק בנגב - סטודנטים בגודמ, ביה"ס למשחק בנגב

תיאטרון באר-שבע במשכן לאמנויות הבמה באר-שבע, שד' יצחק רגר 41 באר-שבע, טל: 08-6266444 www.b7t.co.il חפשו אותנו ב

בחסות:

משרד התרבות והספורט | עיריית באר-שבע | הרשות לפיתוח הנגב | המשרד לפיתוח הנגב והגליל

מאת ג'ונתן הארווי | תרגום עידו ריקלין | בימוי ניר ארז

תפאורה נטע הקר | תלבושות דליה פן הלר | תאורה קרן גרנק | מוסיקה שחר ימפולסקי

שחקנים (לפי סדר הא"ב)

תום אבני - ג'ימי | תום חגי - סטי | גיא לואל - טוני | אדוה עדני - סנדרה | מירב שירום/מעיין תורג'מן - ליאה

משך ההצגה כשעה ו-30 דקות (ללא הפסקה) | הצגה ראשונה 23/4/14

מנהל ייצור ותפעול יואב מהרבני מנהל הצגה שלמה לסרי מנהל טכני אבי קובני מנהל במה אלי יורם עוזרת במאי לירון דן תפעול תאורה שמואל מור תפעול סאונד אופיר ספיר, ניר רובין רקוויזיטור יאיר דגן ע. מעצבת תלבושות שלי שי ועדיה מלבישה יהודית אלקיים תסרוקות רעיסה פודלובה פאות סימה ואנט ייצור אביזרים גילי כוכבי בניית תפאורה "בית מלאכה" עריכת תוכנייה שני אמור עריכת תוכן איה קפלן עיצוב תוכנייה סטודיו יוכי לג צילום תוכנייה מעיין קאופמן צילום תמונת השער אילן בשור הפקות דפוס דפוס דימונה ממונה בטיחות יעקב הכהן הסעות אמינות בשירות, אילן נאור והמוביל הדרומי צביקה הובלות "משה צמח", "בני את אמיר"

דבר הכמאי | ניר ארז

לגלות את הדומה מבלי להתעלם מהשוני

היל ההתבגרות הוא הגיל היפה ביותר והאכזרי ביותר, כל כך הרבה התגליות ופחות מידי יכולת להבין אותן לעמקן. רב הבלבול על הוודאות. הנוער מוצא את עצמו נקרע בין הרצון בעצמאות מחד, ומן הצד שני, התלות (הכלכלית, הרגשית) בהורים. מצב המוליד קונפליקט מתמיד בנפשם של המתבגרים.

לכל מתבגר עולות שאלות מהותיות וקיומיות (מי אני? מה אני?) וההתעסקות **במיניות** תופסת מקום מרכזי בהגדרת האני.

וההורמונים? הם משתוללים!

וההורים מה איתם? אותו ילד שכל כך אהב את אמא ואבא, מסתגר, חש תמידית שהוא לא מובן-מה שמוליד ניכור ומציף רגשות קשים ואף אלימים. ים של תסכול.

לנערים ונערות ה**ומוסקסואלים** או **לסביות** המצב קשה הרבה יותר. ההתנסות מלווה ב**בושה** ותחושה של **חריגות**, המעצימים את הקושי.

התיאטרון הרפרטוארי בישראל אינו מרבה לשים במרכז הבמה דמויות הומוסקסואליות. במדינה שמרנית (גם היא נדמית בעיני עצמה ליבראלית) בה ההפרדה בין דת ומדינה אינה קיימת; ההומוסקסואלים מתקשים להתקבל, להשתלב ולמצוא את עצמם (גם אם תל-אביב היא באופן בולט ליבראלית ואף נושאת את דגל הקהילה בגאווה).

אני מוצא חשיבות עליונה בהעלאת הצגה זו שלנו כעוד סיבה להציף את הנושא, לגרום לו להיות מדובר. לפתוח ערוץ בין הורים למתבגרים, וביום לבין עצמם. לגרום לצופים לעצור ולחשוב - **לגלות את הדומה מבלי להתעלם מהשוני**.

של מי הארון הזה לעזאזל? | יאיר קדר, 1993

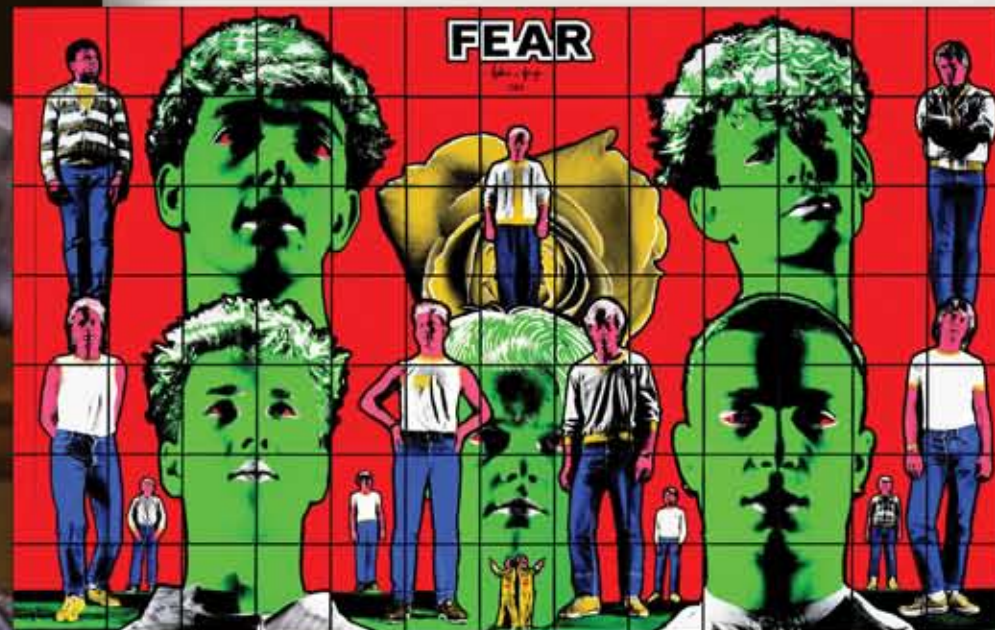
הארון הוא אולי המטאפורה החזקה ביותר לקיום ההומוסקסואלי והלסבי במאה העשרים. סיפור המעשה הסנטימנטלי והמוכר מתאר את היציאה מן הארון כהליך של יציאה מדיכוי וחשיכה לעבר חירות ואור. אני רוצה להציע מבט אחר, מורכב יותר, על הארון ועל היציאה ממנו, שאינו מבטיח סוף טוב, ואולי דווקא בשל כך אינו יכול להיכשל.

אנחנו לעולם לא יוצאים מתוך הארון, אנחנו רק נכנסים לאזור השקיפות שלו. כשאנחנו יוצאים מן הארון אנחנו נכנסים לאזור מסוכן לא פחות, לאזור של מה הסטרייטים יודעים, יותר נכון חושבים שהם יודעים, על ההומוסקסואליות. ומה באמת יודעים הסטרייטים על ההומוסקסואליות? אלו משגלים מוזרים, פיתוי ילדים ומעשים המנוגדים לטבע, נודדים, מיוסרים, במוח ההטרסקסואלי? אלו קונטציות רפואיות, תמיהות תיאולוגיות, פליאות על דרכו הסוטה של הטבע מתגבכות ונערמות שם? אנו נולדים לעולם הטרסקסואלי. במהלך חייו אנו חווים את תרבותו וסופגים את ערכיו. על עולמנו הסטרייטים יכולים להשקיף רק מבחוץ. מעטים מתקרבים בחיבה ובתום.

המעשה התמים של יציאה מהארון מניח שכולם "יודעים" מהי ההומוסקסואליות, אלא שהידע על אודות ההומוסקסואליות הוא עירוב של בורות וידע, פחדים והשערות, חרדות ועובדות מעטות, שנשאלו מתוך הניסיון הפרטי (הבת הלסבית של השכן, נאמר) והתרבותי. ואם קודם לכן לא יכולתם לדעת מה אני, עכשיו אתם חושבים שאתם יודעים מה אני. הסוד התגלה, וההומוסקסואל נע עתה במרחב צופן סכנות ובלתי צפוי של הכרה מדומה של הסובבים אותו את טבעו "האמיתי".

אנו לעולם לא יוצאים מארון הזכוכית. כאשר אנו מנסים לצאת ממנו, אנו נכשלים שוב ושוב, שכן היציאה מן הארון היא אינסופית. ראשיתה בווידיאו אחד וסופה במוות. בעיקרה, היציאה מן הארון היא סדרה של וידיויים והתוודעויות לנוכח כל היכרות, אל מול אירועים ונסיבות ומצבים, שהחיים מוזמנים. לעולם קיים זה שאינו יודע. לעולם נשאלת השאלה מי ראוי לו לדעת ומתי וכיצד ואיך. לעולם נהרהר על תגובתם של אלו שאינם יודעים, אבל חושבים שהם יודעים, ונירא.

אנו לעולם לא יוצאים מן הארון. עד מותנו נמשיך להתקל בחומות, הממשיכות להיערם על דרכנו, חומות אי הידיעה של אלו שאינם יודעים, חומות הידיעה של אלו ש(חושבים שהם) יודעים. היציאה מן הארון היא מסע לארץ לא נודעת, שבסופו, לכאורה, ממתין לנו האושר ומחכה החירות. אך בסוף המסע לא נגיע אל מנוחת הארץ הבלתי נודעת, אלא נמשיך לנדוד במרחבי האינסופיים, החבוים והגלויים, האטומים והשקופים, של הארון.

1984 FEAR. האמנים: גילברט וג'ורג'

להקת "האמהות והאבות"

היתה להקת רוק-פולק הרמוני שפעלה כשנות ה-60 בארצות הברית.

Cass Elliot (1972)

חבריה היו: ג'ון ומישל פיליפס, דני דוהרטי, וקאס אליוט, שקיבלה מהר מאוד את הכינוי "מאמא קאס". הלהקה כבשה תוך זמן קצר את פסגות המצעדים האמריקאים וזכתה להצלחה בינלאומית כבירה. אך שורת משברים אישיים ומתחים פנימיים בתוך הלהקה הביילו בשנת 1968 לפירוקה של הלהקה. באותה שנה הוציאה מאמא קאס את השיר "dream a little dream of me" שהפך ללהיט וסימן את תחילתה של קריירת סולו מבטיחה. כמו כן החלה מאמא קאס להופיע בטלוויזיה כמנחה בשעשועונים ובתוכניות אירוח אולם הקריירה המבטיחה שלה נגדעה בפתאומיות בשנת 1974 בעקבות מותה הטראגי מהתקף לב והיא בת 33 בלבד.

חטא הגאווה

בשנה הראשונה שלנו ההורים שלי קצת ריחמו על הבחור הנחמד הזה שמגיע אליהם מדי שבוע לארוחת ערב שבת כי בטח אין לו איפה להיות. "איפה המשפחה שלך, בקנדה?" שאל אבא שלי מתוך תקווה שמדובר בכך של יורדים שהחליט לעשות עלייה ולהתגייס לצה"ל, מסרב לחשוב על האופציה שהעולה החדש יורד לבנו. אבל כשבעלי ענה שההורים שלו גם גרים בפתח תקוה, "כמה רחובות מכאן", אבא שלי לא הצליח לגבש תיאוריה חלופית שתסביר את ביקוריו התכופים של בעלי בביתם, ודבק בגרסת בן היורדים. "אז יש להם דירה גם פה וגם בקנדה?" הוא המשיך לחקור, רגע לפני שאמא שלי העלתה תיאוריה משלה. "אמא לא מבשלת, נכון?" היא שאלה והביטה בבעלי ברחמים מהולים בגאווה. שוב היא הצליחה להוכיח לעצמה שהתבשילים שלה הם הכי טובים בעולם.

חלפו כשנתיים עד שאמי גילתה את האמת. אני לתומי חשבתי שאחרי כמה חודשים שבהם בעלי מתארח מדי שבוע אצל הורי לארוחת ערב, הם כבר יבינו בעצמם שלא מדובר בחבר מהמילואים, מה שיחוסך ממני ומהם את "השיחה". אבל להורים יש כשרון הדחקה משובח בכל הנוגע לילדיהם, והורי מיאנו לפענח את הרמזים גם כשאלה היו ברורים כפסיבי בחדר-כושר. כי לא היה מדובר רק בארוחות ערב שבת. בשבת בבוקר, למשל, אבי נהג להתקשר לדירה ששכרתי עם שני שותפים שאינם בעלי, והעובדה שבעלי היה עונה לטלפון וכעבור שנייה מעביר אותו אלי בקול מנומנם לא עוררה בו שום תמיהה. ואולי דווקא כן עוררה, אבל הוא העדיף לא להיכנס לזה. בדרכו הצברית, בלוויית מודעות או בלעדיה, הוא ממילא כבר אימץ אותו כבן משפחה. ולא על כל דבר צריך לדבר.

זאת הייתה אמא שלי שמיאנה להמשיך את ההדחקה, ועשתה טובה גדולה לכולנו. כבר כשהייתי בן שבע-עשרה היא תפסה את חברתי ענת לשיחה ואמרה לה שהיא חושבת שהבן שלה הומו, "בגלל איך שהוא מתנהג עם תומר". תומר היה חברי הטוב, ואמי הבינה שאני מאוהב בו הרבה לפני שאני הבנתי את זה. לענת לא היה כמובן שום מושג מה אמא שלי רוצה ממנה. כמה שנים אחר-כך, כשענת ואני גרנו יחד בתל-אביב וכבר ידענו הכל, אמי תפסה אותה לשיחה נוספת ואמרה לה: "רק תגידי לי אם הבן שלי הומו". כשענת מגמגמה משהו כמו "תשאלו אותו", אמא שלי אמרה לה: "אוקיי, הבנתי. אז איך זה שאין לו חבר?" וענת אמרה לה: "דווקא יש לו". כעבור עשרים וארבע שעות עודכנו גם אחי ואבי בעניין, ובסופו של דבר עודכנתי אפילו אני על יציאתי מהארון. עד היום ענת מבקשת ממני פיצויים על השיחה הזו שנכפתה עליה, ואני משלם לה בכך שאני עדיין מחייך אליה לפעמים אחרי כל-כך הרבה שנים יחד.

למה שקרה במשפחתי באותן עשרים וארבע שעות גורליות יש גרסאות סותרות. האמת היא שבמשך שנים פחדתי לשאול מה הלך שם. לא הייתי מסוגל להתעמת עם הכאב שההכרה גרמה להורי. לא הייתי במקום של כאבים אז. הייתי במקום אחר, מיליטנטי ודוגמטי, של הומו זה טוב, הומו זה מגניב, וכל מי שלא חושב ככה שילך להזדיין. כולל אני. בעיקר אני. מהמקום הזה, מעולם לא התמודדתי ברצינות עם היותי הומו. רק הודעתי לעצמי שהכל בסדר, מה זה בסדר, מעולה, וסיננתי את כל הפחדים והחרדות המתבקשים, הדורשים טיפול עומק יסודי כדי להיחלץ מהם ולא נוסחאות תיאורטיות-פוליטיות, והם כמובן צצו בפרצוף אחר של כרישים למשל. ומחלות.

כעבור שנים, כשהייתי כבר אמיץ דיי כדי להישיר מבט פנימה, נחשפו הקרביים. מתברר שאבא שלי בכה קצת כשסיפורו לו, ושאמא שלי או אחי או שניהם - הם עדיין מתווכחים מי בדיוק ומה - הזהירו אותו שחטר לו אם הוא יגיד לי מילה רעה. והוא באמת חיבק אותי, ואת בעלי למרות שהוא לא מקנדה, אבל הגילוי כאב לו מאוד. וגם לאמא שלי. היום אני בטוח שהיא מרוצה שיצא לה בן הומו. מספיק שאחי סידר לה כלה, אמא שלי לא צריכה עוד אישה בבית. אבל בחודשים הראשונים היא הסתובבה עם התיאוריה שזאת "אשמתה", ומכיוון שהמילה אשמה מניחה שנעשה איזשהו מעשה שאינו ראוי, איזה פשע, הורדתי אותה מזה באגרסיביות. "הומו זה לא דבר רע, ואף אחד לא 'אשם' בשום דבר", צווחתי עליה בנחרצות תקינה-פוליטית, מרחיק אותה במקום לקרב, מונע מהכאבים והפחדים של שנינו, של כולנו, לצאת. "גאה". גאה מדי.

ג'ונתן הארווי - מחזאי

נולד בשנת 1968 בליברפול, אנגליה. זכה בפרסים רבים על עבודותיו כמחזאי ותסריטאי. מחזותיו מתעסקים לרוב בדמויות משולי החברה, בעלי נטיות מיניות, מחלות נטיות אובדניות. סיפוריו נכתבים עם הומור שחור ו"נגיעות" אפלות. מחזהו הראשון "עץ הדובדבן" (1987) נכתב במסגרת תחרות כותבים צעירים. הארווי קטף את הפרס הראשון בתחרות זו, מה שעודד אותו להמשיך ולכתוב. המחזה "תינוקות" זיכה אותו בפרס George Devine לשנת 1993, ובפרס המחזאי המבטיח מטעם Evening Standard לשנת 1994. המחזה "איזה יופי" הוצג לראשונה בשנת 1993, וזיכה אותו בפרס John Whiting היוקרתי שנה לאחר מכן. כתב את סדרות הטלוויזיה: Coronation Street (ITV), Murder Most Horrid (BBC), Beautiful Thing (Channel Four/Island World Productions).

עידו ריקלין - מתרגם

יליד ישראל, 1966. בוגר תלמה-ילין, ו-Central School of Speech and Drama, לונדון. כתב וביים - תיאטרון באר-שבע: "הרוזן ממונטה כריסטו" (זוכה פרס התיאטרון 2009), "הגיבן מנוטרדם". תיאטרון הספרייה: "הלילה הקצר ביותר בשנה", "אובססיה", "פנטזיה". כמו-כן ביים - תיאטרון הבימה: מחלת נעורים, "רוקדים בלונאסה", "השושנה המקועקעת". תיאטרון באר-שבע: "פילדלפיה אני בא", "פרלוד לנשיקה", "הפסנתר של ברטה", "גלילאו". תיאטרון בית-ליסין: "היורשת", תיאטרון הקאמרי: "עולמה של איימי", "יום במותה של ג'י", "ציפור שחורה". התיאטרון הלאומי הגרמני, ויימאר, בשיתוף בית-צבי: "חלום ליל-קיץ". תיאטרון דארמשטדט: "אנה גלקתיה". תיאטרון היידלברג: "רומיאו ויוליה". בית האופרה של בראונשווייג: "שתיקתו של ברוך". המדיטק בשיתוף בית-ליסין: "כטוב בעיניכם". מחזותיו ילדים - תיאטרון המדיטק: "אמיל והבלשים", "אורה הכפולה", "מומו", "הכיתה המעופפת". תרגומיו - תיאטרון הקאמרי: "מר גריין". הבימה: "יתומים". תיאטרון באר-שבע: "קיק ועשן", "ברוקלין בוי", "ילדים חורגים לאלוהים", "הכל בגן", "רק אתמול נולדה". תיאטרון חיפה: "בנות עובדות". תיאטרון גשר "שיחות לילה".

ניר ארז - במאי

במאי, מחזאי, מתרגם ועורך. בוגר הסטודיו למשחק בהנהלת ניסן נתיב תל אביב 1993. חבר הועדה האמנותית-תיאטרון באר שבע. מורה למשחק בסטודיו של יורם לוינשטיין ובגודמן - ביה"ס למשחק בנגב. שיחק בהצגות - תיאטרון הקאמרי: "גורודיש", "תיקון חצות", "דבר מצחיק קרה", "בויטרה", "פעורי פה", "מבקר המדינה", "אבא של החתן". בתיאטראות חיפה - הבימה "אמדיאוס". בפסטיבל עכו: "איך עושה ערבי", "הספינה שוקעת". בתיאטרון הסימטה: "חג הטבעות". כתב וביים - בית ציוני אמריקה - מרכז הפרינג': "לוקח את הזמן". פסטיבל תיאטרון קצר 97 צוותא: "במיילא". פסטיבל עכו 99: "פריילופ" (ההצגה זכתה בארבעה פרסים). "המגנט" הפקת קיץ 2000 של ערוץ הילדים. תיאטרון אורנה פורת לילדים ונוער: "60X60". תיאטרון באר-שבע: "בוגד" (בשיתוף עם בעז גאון). ביים - בבתי 90 למשחק: בית צבי, סטודיו למשחק ניסן נתיב, סטודיו למשחק יורם לוינשטיין, גודמן-ביה"ס למשחק בנגב, סמינר הקיבוצים ועוד. תיאטרון הבימה: "צורה לאהבה", "טייפ", תיאטרון באר-שבע: "פרח השכונות", "ג'ייפס", "שירה", "בוגד", "סוביניר". תיאטרון בית ליסין: "בראנד'ה". מדיטק: "שרה גבורת נילי", "נשים קטנות". תיאטרון אורנה פורת לילדים ולנוער: "מר זוטא ועץ התפוחים", "60X60". תיאטרון הספרייה: "לצאת נקי". תיאטרון הקיבוץ: "המלך הלך לישון", "אני כריסטיאן F" "אל עצמי". תרגום מחזות - "איזה יופי" / Beautiful thing ג'ונתן הארווי (לגודמן-ביה"ס למשחק בנגב). "חקירה אינטימית" / Speaking in tongues מאת אנדרו בויל (לסטודיו למשחק יורם לוינשטיין). "ילדה טובה" / The glory of living מאת רבקה גילמן (לסטודיו למשחק יורם לוינשטיין). "הכל אודות חוה" / All about Eve מאת מרי אור, תרגום ועיבוד (לתיאטרון באר-שבע). בטלוויזיה - יוצר, עורך ותסריטאי ראשי של הסדרה "אחד העם 1", ערוץ 2. עורך "עושים צחוק", ערוץ 2. עורך "מסטיק", "אחי! אחותי!", "בצפר" ערוץ ניקלודאון.

קרן גרנק | מעצבת תאורה

בוגרת המגמה לעיצוב בחוג לתיאטרון באוניברסיטת תל אביב. בין עבודותיה - תיאטרון באר-שבע: "איזבלה", "תשליך", "ג'ייפס", "הימים הכי טובים", "בוגד", "סוביניר", "פרח השכונות". תיאטרון הבימה: "גבירתי הנאוה", "ליזיסטרה", "החולה ההודי", "רעל ותחרה", "ביקור הגברת הזקנה", "מוריס שימל", "כתם לידה", "נודניק", "הלהקה", "שלמה המלך ושלמי הסנדלר", "טייפ", "כתר בראש", "שמונה נשים", "חברון", "טקסי", "אליס בארץ הפלאות", "צורה לאהבה", "הכלה וצייד הפרפרים", "החיים בשלוש גרסאות". תיאטרון הקאמרי: "דג מוסר", "דבר מצחיק קרה", "סיראנו", "מקבת", "הם יורים גם בסוסים", "בעל למופת", "רומיאו ויוליה", "האריסטוקרטים", "איחש פישר", "לילה לא שקט", "לעוף מכאן", "הבדלה", "משפחה חמה", "אמדיאוס", "תרה", "אוי אלוהים", "היה או לא היה", "המלט" (זוכת פרס התיאטרון 2005), "הגיל הנכון לאהבה", "רוזנקרנץ וגילדנשטרן מתים", "זה הים הגדול", "מותו של סוכן", "יומן חוף ברייטון", "באדנהיים", "האב", "שמנה", "לילה טוב אמא", "פלונטר", "צחוק של עכברוש", "דמוקרטיה". תיאטרון חיפה: "בית ספר לנשים", "אנשים קשים", "מי דואג לילד". תיאטרון בית ליסין: "המקרה המזור של הכלב בשעת לילה", "עובד בשביל שניים", "אז בפראג", "סוסים על כביש גהה", "מכולת", "מנדרגולה", "אהבה זה לא הכל", "הבנאליות של האהבה", "אקווס", "עלמה ורות", "מייק", "איש הגשם", "הדבר האמיתי", "האגם המזוהב", "רק אתמל מלדה".

שחר ימפולסקי | מוסיקה

מנהל ומפיק מוסיקלי, מורה לשירה ולמקהלה, פסנתרן, קלידן ומנהל אולפן הקלטות. מנהל מוזיקלי, מורה למקהלה, יוצר ופסנתרן בביה"ס למשחק ואמנויות הבמה בנגב. מנהל מוזיקלי של תיאטרון הפרינג' באר-שבע.

בין עבודותיו - כתיבת מוסיקה מקורית - גודמן - ביה"ס למשחק בנגב: "לצאת מכאן", "עושת הנפלאות". תיאטרון הפרינג' באר-שבע: "לא משלמים יותר", תיאטרון באר-שבע: "פרח השכונות", הדרכה קולית ומקהלה. יוצר המופע "א-לי-מות": מופע מוסיקלי תיאטרלי שזכה בפרס החינוך הארצי.

ניהול מוסיקלי - צוותא: "אין כמו משפחה". גודמן - ביה"ס למשחק בנגב: "מי מפחד מברכט", "שמנה", "איזה יופי", "ים", "שבת, ראשון, שני", "הכלה וציד הפרפרים" ועוד. ערבי שירה, תחרויות מונולוגים ומופעים מוסיקליים.

מנגן ועובד כיום עם איגי דיין (להקת "משינה"), אמיר דדון, "מרפסות", "Side", אבי ווקנין ועוד.

לירון דן | עוזרת במאי

סיימה את לימודיה בבית הספר הגבוה לאמנויות הבמה, בית צבי 2011.

עוזרת הפקה - תיאטרון באר-שבע: "גליליאו". מפיקה: "ציפור אש - יונה וולך", "אדיפוליס".

עוזרת במאי - תיאטרון המדיטק בשיתוף תיאטרון בית לסיין: "אדיפוליס", "כטוב בעיניכם", תיאטרון באר-שבע: "הגיבן מנוטרדאם".

נטע הקר | מעצבת תפאורה

בוגרת המגמה לעיצוב תיאטרון בפקולטה לאמנויות, אוניברסיטת תל אביב. מרצה במחלקה לאמנויות המסך בבצלאל. בין עבודותיה כמעצבת תלבושות - תיאטרון הקאמרי: "ילדי הנרות". תיאטרון החאן: "צל חולף". תיאטרון הבימה: "קופסה שחורה", "בגדי המלך". תיאטרון בית לסיין: "מקווה". תיאטרון באר שבע: "גליליאו", "סוביניר", "חבלי משיח". כמו כן עיצבה תלבושות למופעים: "ONE" ריטה - מופע קיץ 2006, "מיומנה BE" ניו-יורק. כמעצבת תפאורה - תיאטרון הבימה: "הלהקה", "השוטר אזולאי". תיאטרון הקאמרי: "מכולת". תיאטרון בית לסיין: "סינית אני מדברת אליך". תיאטרון באר-שבע: "אפריל הקסום", "הרוזן ממנטה כריסטו" (זוכת פרס התיאטרון הישראלי לעיצוב במה 2009), "שחק אותה סם", "המון רעש על לא כלום", "סוביניר". תיאטרון הספרייה: "הפלייבוי של עולם המערב", תיאטרון הקיבוץ: "יסודות עוינים", "אל עצמי". פסטיבל עכו: "אוטאר" (זוכת ציון לשבח על עיצוב תפאורה). תיאטרון המדיטק: "שרה גיבורת ניליי". כמעצבת תפאורה ותלבושות - תיאטרון הבימה: "צורה לאהבה", "מבקר המדינה", "כתר בראש", "טייפ". תיאטרון בית לסיין: "רק אתמול נולדה", "הדבר האמיתי", "עלמה ורות", "שם פרטי". תיאטרון הקאמרי: "מי מפחד מוירג'יניה וולף?", "זהב טורקי". תיאטרון באר-שבע: "ג'ייפס". תיאטרון המדיטק: "אחו ומחו מכפר קאקרוז" (זוכת פרס מעצבת הבמה של שנת 2008 להצגות ילדים). פסטיבל הצגות ילדים בחיפה: "מהמטבח באהבה" (זוכת הפרס לעיצוב תפאורה ותלבושות). תיאטרון חיפה: "החתונה האחרונה". פסטיבל ישראל: "הזמיר - מסיבת פיג'מות".

דליה פן הלר | מעצבת תלבושות

בוגרת החוג לתיאטרון, תואר ראשון ולימודי תואר שני, במסלול עיצוב תפאורה ותלבושות באוניברסיטת תל-אביב. לימודי עיצוב תיאטרון למעצבים בבית הספר ראדה בלונדון.

עיצבה תלבושות להצגות רבות בתיאטראות ברחבי הארץ ובחול-ל-תיאטרון הקאמרי: "אמא קוראג' וילדיה". תיאטרון החאן: "החולה המדומה", "דוחקי הקיץ", "ירושלים החדשה", "אותלו", "נישואים", "המצליחים", "מכניל", "אישית האהובה בעלי היקר". תיאטרון חיפה: "דפוקים", "ארגנטינה", "משפחת ישראל", "סופרמשחק", "יעקב השקרן", "סוחרי גומי". THEATER J, וושינגטון די סי: "חבלי משיח". תיאטרון הבימה: "חתול רחוב", "הנהג של מיס דיזי", "כל החיים לפניך", "אלינג". תיאטרון באר-שבע: "הלב הלבן", "הזכיה הגדולה", "ברוקלין בוי", "נשים לא מצוירות". האופרה הישראלית החדשה: "כרמן בת'א". וכן הצגות במדיטק, בתיאטרון אורנה פורת, לקבוצת מחול סטודיו נעים ולמופע "אלומיניום" בפסטיבל ישראל. כמו כן עיצבה תפאורות ותלבושות בפסטיבל עכו, תיאטרונטו, הרמת מסך, בפסטיבל תיאטרון קצר, ועוד.

גיא לואל | טוני

יליד רמת גן 1971. בוגר תיאטרון צה"ל מחזור 93/1990. בוגר בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי 1996. תיאטרון הבימה: "מנדראגולה", "מילכוד 22", "הבחורים בדלת ממול". תיאטרון בית ליסין: "סקפינו", "מבזק חדשות", "פועלת זרה", "ברנז'ה", "סוף שבוע עם תום". תיאטרון הקאמרי: "קוויאר ועדשים". תיאטרון באר-שבע: "שחק אותה, סס". תיאטרון צוותא: "מקושקשת", "לילה בתל אביב". תיאטרון הספרייה: "כובע מלא גשם", "בחורים שלנו".

כמו כן השתתף בהצגות ילדים מבית היוצר של תיאטרון ארצי לנוער, נאוה הפקות, פסטיבל חיפה ועוד. בטלוויזיה - "פולישוק", "כאן גרים בכיף", "טלנובלה בע"מ", "חשופים", "האלופה", "המובילים" ועוד. בקולנוע - "זרים" (זוכה פרס דב הזהב פסטיבל ברלין), "חכמת הבייגלה", "למראית עין", "כאב השיניים של הרצל" (סרט קצר זוכה פרס וולג'ין), "יותר איטי מלב".

אדוה אדני | סנדרה

בוגרת בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי. תיאטרון הבימה: "סוניה מושקט", תיאטרון בית לסיין: "ילדה של כולם", "אני לא רפפורט", "מי מכיר את עמוס חפר". תיאטרון חיפה: "השקרן" והמופע המוסיקלי: "שוק המציאות". תיאטרון הקאמרי: "קרום", "אטום". תיאטרון באר-שבע: "מהומה רבה על לא דבר", "הנסיכה והרועה", "הנאהבים", "כטוב בעיניכם", "ציד המכשפות", "אהבה וזיכרון", "אנה פרנק", "בית המלאכה", "לחוך את ריטה", "יתוש בראש", "נוכלים ואוהבים", "כשאת אומרת לא", "לא כולל שינה", "אחרון המאהבים הלוהטים", "בין חברים", "גלילאו", "טירונות בלוז". תיאטרון הספרייה: "פאל ג'ואי", "הלוויה חורפית". במחזמר "גריז" ב. תיאטרונטו 95 העלתה את ההצגה "ג'ורדן". בפסטיבל לתיאטרון קצר: "חני בעלך אוהב אותך", "מיכל".

בטלוויזיה - "פרפר נחמד".
משתתפת במופע הבידור "נישואים גרעיניים" אותו כתבה בימה והפיקה יחד עם בעלה דוד קיגלר.

תום אבני | ג'יימי

יליד 1986. תיאטרון בית ליסין: "ספר הג'ונגל". תיאטרון באר-שבע: "טירונות בלוז" (מועמד פרס התיאטרון 2014, שחקן בתפקיד ראשי). תיאטרון הספרייה: אופרת הרוק "רנט". התיאטרון המסחרי: "המלך סיאם", "תום סויר", "אלאדין", "זורו". בטלוויזיה - "השמינייה" עונה 2 ו-3, "האלופה" עונה 2, "24/7 תום אבני", "בובות", "האי" עונה 2, "לא תדעו עוד צער" (סרטה הקצר של סיגל אבין שזכה בפרס הראשון בפרויקט 48 שעות), "אורים ותומים", "סברי מרנן" עונה 1 ו-2. מתרגם מחזות ביניהם: "שכטים", "RED".

תום חגי | טי

בוגר הסטודיו לאמנויות התיאטרון של יורם לוינשטיין. בוגר סדנת משחק בהנחיית שי זביב ואילן גנני. בוגר שיעורי משחק בהנחיית אייל כהן. מההצגות בסטודיו: "עמק המוות", "כל הזעם הזה", "יונים, חירשים", "חקירה אינטימית", "אחרי הגשם", "דלתות" (אסופת מנוולוגים). תיאטרון באר-שבע: "גלילאו", "טירונות בלוז". טלוויזיה - "תא גורדין", "100", "אורים ותומים".

מעין תורג'מן | ליאה

בוגרת סטודיו למשחק יורם לוינשטיין מחזור 2012. זוכת שש מלגות שונות בסטודיו של יורם לוינשטיין. תיאטרון באר-שבע: "פרח השכונות". סטודיו למשחק יורם לוינשטיין: "טרורזים", "ילד, הנה ציפור", "בן לוקח בת". תיאטרון המדיסק: "מומו". בקולנוע - תפקיד ראשי בסרטה של קרן ידעיה "הרחק מהיעדרו", 2014.

מירב שירום | ליאה

בוגרת הסטודיו למשחק של יורם לוינשטיין. זוכת פרס שחקנית המשנה 2010 תיאטרון ילדים ונוער. תיאטרון הבימה: "שלמה המלך ושלמי הסנדלר". תיאטרון אורנה פורת: "הקסם של אורנה". תיאטרון חיפה: "פיטר פן". תיאטרון באר-שבע בהצגות: "רק אתמול נולדה", "שחק אותה סם", "פרח השכונות", "קן הקוקייה", "המון רעש על לא כלום", "קומפני", "המערה של סלמנקה". רקדנית להקת "שקטק". זמרת.

בטלוויזיה - "אחת אפס אפס" ערוץ 10.

האנשים שלנו מאחורי הקלעים

הנהלה ציבורית יו"ר: גרינבאום אשר, אברג'יל ריימונד, אוזן קרן, אטיאס אבי, דר' אנגלרט מאיר, בדש פיני, בן סימון ראובן, גולדפרב משה, גז דניאלה, דוידסון אהוד, הכהן צבי, חן עפרה, ידלין אהרון, יוסוב דוד, לוי גילה, ליפשיץ עופר, מנור עליזה, פרופ' מרקוביץ ג'ורג', סהר מאיר, קליינמן אריה, רוזנבלית אמיר, רייך יוסי, שתיל יצחק

ממונה בטיחות יעקב הכהן **ייעוץ משפטי** רמה לשם עו"ד **מבקר חישובי** חדד את תורג'מן ושות' רו"ח **מבקר פנימי** אלברט פרץ, רו"ח **רופא התיאטרון** ד"ר מיקי (מייקל) גידון **דוברות ויחסי ציבור** איילת בראל **נציגות מכירה** מזל אבר, אירית אדר, שירלי אוחנה, רוחמה אורן, יעלי בר חנון, לנקרי דולב, לין מויאל, ירון סויסה, שרית פנחס, הגית שלי, מעיין ששון **קופאיות** ליטל אודיו, חן אליאס, יפעת חלילי, הילה יעקובי, הילה לוי, טל לזרוביץ, סתיו קדוש, אורטל קינן **מנהלת מח' סלמרקטינג** וקופה אילנית וקנין-בקר **מנהלת מכירות** אזור דרום אושרה דגן **מנהלת מכירות** חוץ רונית קריספין **מנהלות פרויקטים שיווקיים** מזל אבר, ורד דהן **מנהלת המחלקה החינוכית** הילה פז **רכזות המחלקה החינוכית** הילה ישעיהו, מאיה פרג'י **רכז מצויינות בתיאטרון** טל ישראל **חשבות** כנרת סברי, רו"ח **הנהלת חשבונות** שרה כהן **חשבות שכר והנה"ח** אילנית דחליקה **מזכירת התיאטרון** נעמי אלטר **עוזרת מנכ"ל** איילת שחר **מזכירת המחלקה האמנותית** מאיה פרג'י **מנהלת פרויקטים** טל חדד **מנהלת פרסום והפקה** שני אמור **אחזקה** רחל צנלאשווילי **אחראית מלבישות** לריטה מיגירוב **מלבישות** עדי אזריאל, יהודית אלקיים, שני ביטון, עינת סמואל, אביבית עמר **פאנית** רעיה פודלובה **מעצבת ומנהלת מחלקת תלבושות ואביזרים** גילי כוכבי **צוות טכני** רוני בקר, אריה לוצאטו, אלעד רחמים **מנהלי במה** משה הראל, אלי יוספי, אלי יורם, מוטי ברהום, חנוך אברהם **מנהל טכני** אבי קובני **מח' סאונד ומולטימדיה** ניר רובין, יעקב אבודרהם, אייל פיש **מנהל מח' סאונד ומולטימדיה** אופיר ספיר **תאורה** רותם אבירם, שמעון זרחי, אבי זוהר, אלירן צדיק, גבי פרידריך **מנהל ומעצב תאורה** שמואל מור **מנהלי הצגה** שלמה לסרי, איציק קריספין **מנהל הפקות ותפעול** יואב מהרבני

ועדה אמנותית ניר ארז, איה קפלן, עידו ריקליון, רפי ניב, שמוליק יפרח **מנהל אמנותי** רפי ניב **סמנכ"ל כספים ומינהל** אורן אהרוני **מנכ"ל ומנהל אמנותי** שמוליק יפרח

נותני חסויות ותורמים

מכתשים-אגן בע"מ, הקרן ע"ש מרק רייך, Adelis Fondation / Adelis Foundation

חברי אגודת הידידים לשנת 2014 (לפי סדר א"ב)

מייסדים: רותי וגדי ביתן, רחל ויוסי בן ישי - נתיבים דרום בע"מ, הקהילה היהודית של מונטריאול - Federation CJA, הגית ואלי להב, לוצאטו את לוצאטו בע"מ, דוד בן סימון מנכ"ל - מכתשים מפעלים כימיים בע"מ, מפעלי ים המלח בע"מ, מתן שירותי בריאות בע"מ, רותם אמפרט בע"מ, תרכובות ברום בע"מ, רחל ובני פרידמן - בנק מזרחי טפחות מחוז דרום

ידידים: ג'ורג'ט ואלי אביסרור - אביסרור משה ובניו, גלית וג'קי אביסרור - אביסרור משה ובניו, מוזן יורם אביסרור - אביסרור משה ובניו, אושרה בע"מ, מעיין ואיתן אילוז - ישע השקעות וזמות בע"מ, יהודית ומשה בוקרה- תריסי ארז בע"מ, שוש וגיל בליטרא, חביב בן דוד - אפיק מדיה בע"מ, יצחק בן שמואל, חני ונעים בצון - DSI תעשיות סיליקה דימונה, שרון ועודד בר - גלידה באר שבע, דניאלה יוסי גז, אירנה ובוריס גלפנבוים, ד"ר אורי חבושה רכש והתקשרויות - מכתשים מפעלים כימיים בע"מ, הני ושמשון חצב - תריסי ארז בע"מ, סימה ויעקב כחלון, כימיקונטקט בע"מ, רחל לוי קשרי קהילה - מכתשים מפעלים כימיים בע"מ, איריס ועופר ליפשיץ, אורית ועו"ד אורי מיטלר, ע.צ. מנור - יוזם, שיווק וניהול בע"מ, מנורה מבטחים פנסיה וגמל בע"מ, מפעלי המגנזיום בע"מ, מפעלי תובלה בע"מ, נגב מינרלים בע"מ, אבלין וגבי נגר - פארק הרכב גבי, יורם ודגנית סדן, אלה ורון פלד - DSI תעשיות סיליקה דימונה, צבי תקשורת והוצאה לאור בע"מ, עמי ויפעת צוקרט, ענת וטל שדה, שלומי שטרית - קפה קקאו, אדווה שמש - גלריית "אדה-בנות ובתיים", תבליני מימון

Written by Jonathan Harvey | Translated by | Ido Ricklin | Directed by Nir Erez

Set designer Neta Haker | Costume designer | Dalia Penn Heller | Lighting designer Keren Granek | Composer Shahar Yampolsky

The Cast:

Tom Avni - Jamie | Tom Hagi - Ste | Guy Loel - Tony | Adva Edni - Sandra | Meirav Shirom/Maayan Turgeman - Leah

41 Rager Bvd. Beer-Sheva, Israel Tel: 972-8-6266444 www.b7t.co.il

The theatre is supported by:

the Ministry of Culture and Sport | Beer-Sheva Municipality | The Negev Development Authority | The Ministry for Development of the Negev and the Galilee

מבט חטוף | פול וייטמן

המבט כסדר דק תופס

את המון הפועלים והנהגים בחלל הכר סביב התנור,

מאוחר כליל חורף, ואני יושב כפינה ומתבונן

בצעיר שאוהב אותי ואתו אני אוהב.

מתקרב בשתיקה ומתיישב קרוב, הוא עשוי לאחוז ביד,

כמשך זמן רב, כאשר מהומת הקולות הולכת ובאה,

קולות שתייה, קריאות רמות ומחוחות גסות,

והנה שנינו, מרוצים, מאושרים זה עם זה, מדברים רק מעט,

אולי אף לא מילה.

BEAUTIFUL THING

Written by **Jonathan Harvey** • Translated by **Ido Ricklin** • Directed by **Nir Erez**